

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

OMUL, ICOANA VIE A LUI HRISTOS

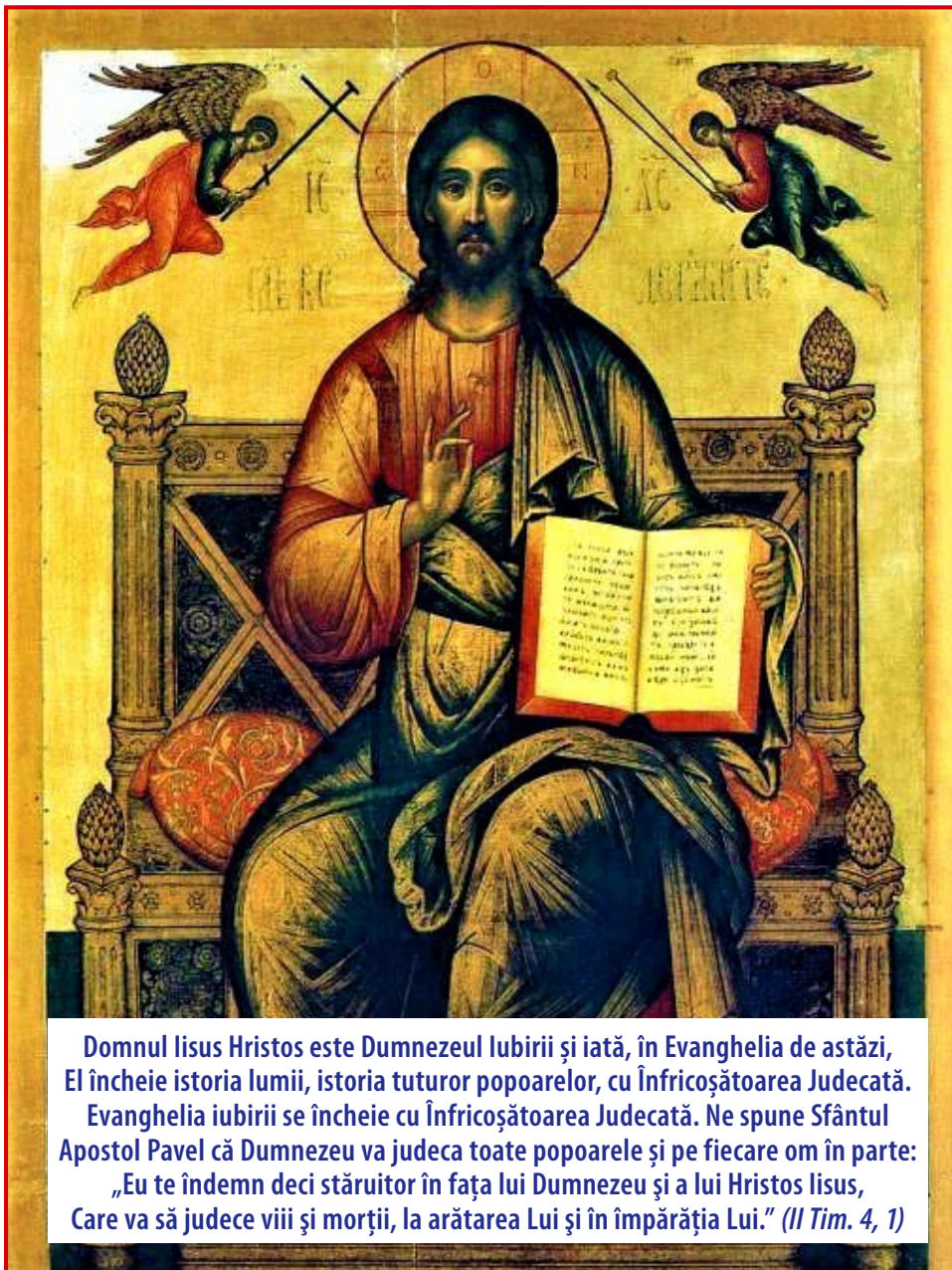
A sluji omului înseamnă a sluji lui Dumnezeu

DUMINICA
ÎNFRICOȘĂTOAREI JUDECĂȚI
(a Lăsatului sec de carne)
SF. CUV. MĂRTURISITORI
PROCOPIE ȘI TALALEU

Acesta este sfârșitul istoriei noastre omenești. La Înfricoșătoarea Judecată Domnul va sosi în slava Sa și-i va judeca pe toți. Dumnezeu Iubirii și totodată al dreptății va rosti ultima sentință: „Ce ai făcut cu această viață pe care ți-a dăruit-o El, ce ai făcut cu frații tăi, ce ai făcut cu Evanghelia?” El a venit în această lume să ne arate cum să trăim aici pe pământ ca să dobândim viața veșnică. În Evanghelia de astăzi se deschid două căi pentru făptura omenească. Una care duce în Împărăția Cerurilor și alta care duce în focul cel veșnic. O a treia cale nu există. Fiecare dintre noi trebuie să apuce pe una din aceste căi. Omul este făcut după chipul lui Dumnezeu. Așadar toți suntem făptură omenească făcută după chipul lui Dumnezeu.

Toată ființa omenească este purtătoare de Dumnezeu. Suflul poartă în sine icoana vie a lui Dumnezeu. Fiecare om este o evanghelie vie a lui Hristos. Domnul, venind în această lume și făcând cunoscută minunata Sa Evanghelie, i-a făcut cunoscut omului că fiecare om poartă pe Dumnezeu în sine. Deci ia aminte cum te porți, ce cuvinte rostești, ce fapte săvârșești. Vei da răspuns la Înfricoșătoarea Judecată pentru fiecare faptă. Ia aminte ce răspuns vei da. Poartă-te față de oameni ca față de făpturile lui Dumnezeu și nu ca față de urmașii maimuțelor, așa cum învață astăzi mulți oameni fără minte. Privește-l pe om ca pe fratele tău în Hristos. Poartă-te întotdeauna cu ei ca făpturile întru care viază Hristos.

Sfânta Evanghelie de astăzi ne spune care este cea mai importantă dintre virtuți, care virtute este pentru fiecare om diploma cu care pleacă în Împărăția Cerurilor. De aceea, iubitul meu frate, iubirea Lui Hristos este cea mai mare virtute.

Domnul Iisus Hristos este Dumnezeu Iubirii și iată, în Evanghelia de astăzi, El încheie istoria lumii, istoria tuturor popoarelor, cu Înfricoșătoarea Judecată. Evanghelia iubirii se încheie cu Înfricoșătoarea Judecată. Ne spune Sfântul Apostol Pavel că Dumnezeu va judeca toate popoarele și pe fiecare om în parte: „Eu te îndemn deci stăruitor în fața lui Dumnezeu și a lui Hristos Iisus, Care va să judece viii și morții, la arătarea Lui și în împărăția Lui.” (II Tim. 4, 1)

Fiecare faptă pe care o faci omului raportează-o la Hristos. Slujește sufletului celui asemenea lui Dumnezeu. În minunatele rugăciuni și cântări bisericești de astăzi iubirea lui Hristos este numită împărăteasa virtuților, după care vin toate celelalte virtuți.

Fie ca Dumnezeu să ne trezească pe noi, pe toți oamenii, creștini și necreștini, ca să

înțelegem și să vedem că omul este icoana vie a lui Hristos și a sluji omului înseamnă a sluji lui Dumnezeu. Iar în ziua Înfricoșătoarei Judecări să auzim și noi glasul blând, liniștit și dulce zicând: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.” (Matei 25, 34). Amin! ❀

Părintele Dinu

SFINȚII CUVIOȘI IOAN CASIAN ȘI GHERMAN DIN DOBROGEA, IUBITORI DE ISIHIE

Bucură-te, minte mișcată de suflarea
Duhului Sfânt; Bucură-te, suflet și trup
făcute cer nou și pământ nou;
Bucură-te, isihie, liturghisire neîncetată;
Bucură-te, purtător al crucii de moștenire
a acestui pământ; Bucură-te, purtător
al crucii omenirii suferinde;
Bucură-te, Cuvioase Ioan Casian,
mlădiță de mult preț a neamului românesc!
(Acatist Sf. Cuv. Ioan Casian)

In ziua de 29 februarie (28 februarie în anii nebisecți), Biserica Ortodoxă face pomenirea a doi sfinți străromâni: Cuvioșii Ioan Casian și Gherman, ambii originari din Dobrogea. Pentru viața lor virtuoasă și pentru lucrarea lor, Sfântul Sinod a hotărât, în anul 1992, înscrierea lor în sinaxarul sfinților români.

Sfinții Ioan Casian și Gherman s-au născut din părinți străromâni în părțile Casimcei din nordul Dobrogei, pe atunci Sciția Mică, în preajma anului 360. Părinții și strămoșii lor erau creștini de multe generații și de aceea Sfinții au primit de mici o educație creștină. Ei au rămas legați sufletește pentru toată viața.

Sfinții Ioan Casian și Gherman au făcut împreună și studii mai înalte căci, având deosebită istețime a minții și multă osârdie spre înțelepciune și spre dumnezeieștile cărți, au citit, mai întâi, toată filosofia greacă și au cunoscut desăvârșit, pe cât se poate, și tainele dumnezeieștii credințe.

Din dragoste pentru Hristos, Căruia au vrut să-și dăruiască toată ființa lor, s-au hotărât să îmbrățișeze viața monahală, intrând într-o mănăstire din Dobrogea la o vârstă tânără. Acolo și-au făcut ucenicia, primind învățăturile care stau la temelia sporirii duhovnicești.

Auzind ei de viața înaltă a pustnicilor care trăiau în Răsărit, au avut o mare dorință să-i vadă și, primind binecuvântare, cei doi au mers mai întâi într-o mănăstire din Betleem, în Palestina, de unde au pornit, în anul 385, în căutarea de modele vii de sfințenie.

După câțiva ani cei doi prieteni se îndreaptă spre pustiiurile Egiptului, unde trăiau mulți monahi cu viață aleasă, pentru a primi de la ei cuvinte de învățătură și a le urma nevoințele duhovnicești. În Egipt cei doi prieteni intră într-o mănăstire din pustia Schitului și se dau pe sine la ascultare și la toată monahiceasca osteneală.

Voind apoi să primească și mai mult folos de la Sfinții Părinți ai pustiei, străbat, în două rânduri, locurile și oamenii cei

mai de seamă din pustietățile Egiptului: Schitul, Tebaida, Nitria și altele. Călătoriile lor au ținut până aproape de șapte ani fiecare. Au putut întreba și aduna astfel cuvinte, mărturisiri, descoperiri fără pereche, din viața celor mai mari oameni înduhovniciți din vremea aceea.

Pe la anul 400 ajung la Constantinopol, unde ascultă cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur și unde însuși marele arhiepiscop îl hirotonește pe Sf. Gherman preot, iar pe Sf. Casian diacon, rânduindu-l pe acesta păzitor al sfintelor vase și bunuri ale Bisericii.

În anul 403, Sf. Gherman participă la Sinodul de la Stejar ca apărător al Sf. Ioan Gură de Aur, iar în anul 405, împreună cu Sf. Ioan Casian, duce papei Inochentie, la Roma, o scrisoare a clerului și poporului dreptcredincios din Constantinopol, tot în apărarea Sf. Ioan Gură de Aur, care în anul 404 fusese surghiunit, a doua oară, murind la Comane în anul 407.

Sf. Ioan Casian a scris mult despre Cuv. Gherman, în cartea sa „Convorbiri cu Părinții din Pustie” numindu-l „Sf. Părinte Gherman”. Tot Sf. Ioan Casian ne-a păstrat, în scrierile sale, cuvinte duhovnicești ale Sf. Gherman, care, de atunci și până azi, hrănesc sufletele căutătorilor de Dumnezeu și de desăvârșire creștină.

Chip de mare dascăl în tainele și căile desăvârșirii ortodoxe, model de viață

curată și de nevoitor în post și rugăciune neîncetată, Sf. Gherman a trecut în Împărăția dreptilor la Roma, între anii 405-415, fiind mult plâns de împreună-nevoitorul său de o viață, Sf. Ioan Casian.

Pe la anul 415, Sf. Ioan Casian, deja preot, se statornicește la Marsilia, unde întemeiază două mănăstiri, una pentru călugări și alta pentru călugărițe. Tot aici, la cererea unor episcopi din Galia, Sf. Casian a scris două cărți: „Așezămintele vieții de obște a călugărilor”, care privește mai ales viața cea dinafară a monahilor și curățirea lor de patimi, și „Convorbiri cu părinții pustiei”, care privește mai ales viața lăuntrică a monahilor.

Ultima lucrare, „Despre întruparea Domnului, împotriva lui Nestorie”, apărută în anul 430, la cererea arhidiaconului Leon, viitorul Papă Leon cel Mare, va fi unul dintre mijloacele pregătitoare ale Sinodului al III-lea Ecumenic de la Efes.

Sfântul a fost apreciat în Occident atât în timpul vieții sale, cât și după moartea sa. Operele sale au fost folosite de mulți episcopi ai Romei, însuși Papa Grigorie cel Mare folosindu-se în mod curent de operele sfântului dobrogean. Sf. Cuv. Ioan Casian trece la Domnul în jurul anului 435, fiind prăznuit de Biserica Răsăriteană la 28/29 februarie, iar de Biserica Apuseană la 23 iulie. ❖

Răbdarea necazurilor - scară către cer

Răbdarea necazurilor devine o scară către cer, o expresie a nevoinței noastre ascetice; iar călăuza permanentă a vieții creștine (ascetice și mistice) este rugăciunea. Prin rugăciune, omul se unește tainic (iubitor și înțelegător) cu Dumnezeu, se descoperă pe sine smerit, având nădejdea doar în Dumnezeu (și nu în puterile lumești limitate). Prin rugăciune, omul se pregătește pentru întâlnirea cu Mântuitorul Hristos prin Sfintele Taine și tot prin rugăciune o și întreține. Rugăciunea și răbdarea necazurilor sunt

cea mai la îndemână cale de apropiere de Dumnezeu.

Rugăciunea în comun a dreptmăritorilor creștini este sămânța și rodul iubirii dintre oameni. Rugăciunea comunitară este condusă de un trimis al lui Dumnezeu, de un om sfințit de El, ca să stimuleze iubirea între oameni și pe cea dintre oameni și Dumnezeu. Preotul are și această harismă și misiune în Biserică. De aceea, prin prezența și prin lucrarea sa, preotul este un organ al harului divin. ❖

Ieromonahul Adrian Făgețeanu

FERICIȚI FĂCĂTORII DE PACE

A șaptea fericire enunțată de Mântuitorul în Predica de pe munte este „Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.” (Matei 5, 9)

Astăzi, cu tristețe spun, înțelegem cum se cuvine aceste cuvinte. Strigăm cu toții și tânjim după pacea pe care am pierdut-o într-o noapte, acum câteva zile.

Ucrainenii, în modul cel mai direct și barbar cu putință. Iar noi, pacea minții și a sufletului.

Sincer, până în momentul începerii războiului nu am crezut că rușii vor ataca Ucraina în punctele ei strategice, dorindu-și să distrugă total capacitatea armatei ucrainene și să îngenuncheze țara. Am crezut că, prin presiunea trupelor de la graniță și prin negocieri, Putin va obține ce-și dorește.

Realitatea m-a contrazis și ea este cu mult mai dură decât ne-am fi închipuit. În două zile Ucraina a suferit pierderi importante, obiective militare, dar au fost distruse și construcții civile. Până și ucrainenii au fost uluiți de viteza cu care rușii i-au atacat și le-au diminuat drastic capacitatea defensivă. Și în aceste condiții asistăm atât de repede la exodul populației, care se refugiază din calea inamicului.

Au lăsat tot, case, familii și cu un bagaj de mână, însoțiți de copii, cărora în primul rând voiau să le salveze viețile, au fugit unde au văzut cu ochii. Impresionant acest exod, care este mai ales al femeilor și al copiilor. Căci bărbații au rămas în țară, fiind mobilizați toți bărbații apti, cu vârsta între 20 și 60 de ani.

Iată că punctele de frontieră cu România, în special Sighetul Marmăției, Siret sau Isaccea, au fost asaltate de zeci de mii de cetățeni ucraineni, printre ei și români din Ucraina. Cum spuneam, majoritatea femei și copii.

Primii însă care și-au deschis sufletele și au sărit în ajutorul lor au fost oamenii și Biserica. Unii dintre ucrainenii au rude în România și s-au dus la ei. Alții sunt în trecere prin țara noastră, mergând mai departe cu avionul sau mașina. Alții nu au nici o altă posibilitate decât să rămână o vreme aici. La vama Siret am văzut toți cum oamenii din zonă și preoții au adus alimente, apă, ceai și alte lucruri de strictă necesitate. Unii dintre oameni

i-au luat acasă la ei. Mănăstirile le-au oferit spații de cazare și hrană. Încă o dată Biserica sare în ajutorul celor aflați în nevoi, iar românii arată prin fapte că sunt cu adevărat creștini, agonisindu-și bun răspuns la Înfricoșătoarea Judecată pe care chiar în duminica aceasta o pomenim.

Ce putem face? În primul rând să nu ne lăsăm copleșiți de frică. De frica de război, de frica de încercările umane, sociale, economice, care de abia de acum vor începe. Apoi, în toate situațiile să fim demni și să ne ducem cu răbdare și înțelepciune crucea pe care ne-a lăsat-o Hristos a o purta. Nu-i mai grea decât a Lui. Iar noi îi avem alături pe sfinți, pe Maica Domnului și pe Hristos.

De ne este în putință, să-i ajutăm pe cei care fug din calea războiului.

Iar în al patrulea, dar nu în ultimul rând, SĂ NE RUGĂM. Pentru pacea lumii, pentru cei cotropiți și pentru cotropitori. Pentru cei din urmă ca Dumnezeu să-i îmblânzească și să-i determine să pună capăt mai repede războiului și samavolniciei.

Nu știu ce se va întâmpla de acum înainte, nu știu dacă acest război dement nu va continua, în timp și în spațiu. Nu vreau să mă gândesc la consecințele unor lupte în spațiul țărilor aliate NATO sau în Republica Moldova. Dar cred că avem un motiv în plus ca să postim cu toții în acest Post Mare care va începe în curând și să ne rugăm și să priveghem cât mai mult pentru pacea lumii, pentru cei cotropiți și cotropitori și pentru toți conducătorii lumii, politici și economici.

Un cuvânt care m-a impresionat în aceste zile a fost al PS Ignatie, episcopul Hușilor, care a scris joi pe Instagram: «Războiul este cel mai perfid și întunecat atentat al diavolului la civilizația iubirii instaurată de jertfa unică a Mântuitorului Hristos pe Cruce. Orice creștin, implicit

cel ortodox, care poartă în minte și în inimă Evanghelia Domnului Hristos, trebuie să lupte pentru menținerea iubirii între națiunile pământului. Patriarhul Kiril al Rusiei are îndatorirea morală să îi amintească liderului pravoslavnic de la Kremlin atât cuvintele Imnului dragostei din Epistola I către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel: „Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul”, cât și faptul că Ortodoxia este întotdeauna de partea iubirii, nu a războiului sau a urii».

Închei cu câteva rânduri din frumoasa rugăciune pentru lume a Sf. Cuv. Paisie Aghioritul, sperând în pacea lumii și a noastră: „Dumnezeu meu, să nu-i părăsești pe robii Tăi care trăiesc departe de Biserică; dragostea Ta să-i aducă pe toți lângă Tine. Pomenește, Doamne, pe orfanii din toată lumea, pe toți cei îndurerați și nedreptățiți în această viață, pe văduvi și pe văduve. Pomenește, Doamne, pe toți cei întemnițați, pe anarhiști, pe narcomani, pe ucigași, pe făcătorii de rele, pe hoți, luminează-i și ajută-i să se îndrepteze. Pomenește, Doamne, pe toți cei înstrăinați. Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt în vreme de război. Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt prizonieri. Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt precum păsările vâdate. Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care și-au lăsat casele și serviciile lor și se chinuiesc. Pomenește, Doamne, pe săraci, pe cei fără casă și pe refugiați.

Pomenește, Doamne, toate popoarele, să le ții în brațele Tale, să le acoperi cu Sfântul Tău Acoperământ, să le păzești de orice rău și de război. Și iubita noastră țară, zi și noapte să o ții la sânul Tău, să o acoperi cu Sfântul Tău Acoperământ, să o păzești de orice rău și de război.” (M. B.) ❀

ESTE BINE SĂ SCHIMBĂM DUHOVNICUL?

Da și nu. Trebuie să avem o înțelegere complexă a ceea ce înseamnă legătura noastră cu duhovnicul. Legătura cu duhovnicul nu este numai legătura cu o persoană, ci e legătura cu Biserica. Duhovnicul primește din partea Bisericii acea hirotésie întru duhovnic, prin care Biserica îl prezintă poporului ca fiind capabil, vrednic, să primească mărturisirea credincioșilor. Și rânduiala este să ai un duhovnic care să-ți fie statornic în această îngrijire duhovnicească. Dar duhovnicul te sprijină pentru a crește duhovnicește și pentru a te uni cu Biserica, nu cu el. Nu legătura cu el, cu nume și prenume, e cel mai important lucru, ci legătura cu întreaga Biserică.

Sfântul Grigorie Dialogul spune la un moment dat, vorbind cu preoții, că ar trebui să fie foarte atenți, ca nu cumva oamenii să se lege mai mult de ei, decât de Hristos. În clipa în care legătura cu duhovnicul devine foarte personală și creăm o dependență de duhovnic – nu mai pot face nimic fără duhovnic; simt că nu mai am libertatea de a mă exprima, de a alege; îmi supun toate gesturile, toate atitudinile, duhovnicului – dacă lucrul acesta devine obsesiv, greu și apăsător, e semnul că ar trebui să schimbăm duhovnicul. Dar duhovnicul ar trebui să mă ajute să depășesc acest moment. El ar trebui să-și dea seama că s-a ajuns la o stare care nu este potrivită. Și să îmi propună să trecem la alt nivel, să găsim pe altcineva ca duhovnic. Dacă un duhovnic mă ține legat de el și o face într-un mod foarte rigid, chiar autoritar, iarăși e semnul că ar trebui să-mi schimb duhovnicul.

Canonul doisprezece al Sinodului Întâi Ecumenic ne arată că episcopul este cel care poate să intervină în relația dintre un credincios și un duhovnic. Dacă un duhovnic este prea posesiv și un credincios simte acest lucru și nu primește dezlegarea din partea lui să meargă la un alt duhovnic, atunci acel credincios poate merge la episcop ca să ceară dezlegare pentru a-și schimba duhovnicul. Și episcopul îi poate da dezlegare, pentru că legătura nu e cu duhovnicul, ci e legătura cu Biserica, iar episcopul este chipul Bisericii. De aceea el are puterea de a ne dezlega inclusiv de o legătură pe care duhovnicul nu vrea să o dezlege.

❖ **E păcat să îmi schimb duhovnicul atunci când o fac pentru a ascunde anumite lucruri de el.** Dacă fac acest lucru, atunci, de fapt, sunt nesincer cu Hristos, pentru că îmi e rușine de duhovnic. Să mi-l schimb e un lucru cu totul

nepotrivit. Rușinea aceasta care se instalează la un moment dat are un rol terapeutic. E foarte binevenită această rușine, pentru că smulge din noi rădăcinile păcatului. De aceea, nu e rău să avem o înțelegere a relației cu duhovnicul și în această perspectivă. E nevoie, însă, de stabilitate. Pentru că stabilitatea aceasta în relația cu duhovnicul, îl face pe duhovnic să mă cunoască și eu să-l cunosc pe el. Din această întâlnire a celor două conștiințe să rezulte o creștere duhovnicească.

În această săptămână nu mâncăm carne, iar în zilele de miercuri și vineri se face dezlegare la ouă, lapte, brânză și pește. Săptămâna albă are, de asemenea, și un sens profund pedagogic.

Această perioadă îl întărește din punct de vedere duhovnicesc pe credincios pentru zilele de post care urmează, fie prin cântările de la strană, fie prin ansamblul rânduielilor liturgice specifice acestei săptămâni. Din ziua de miercuri a săptămânii albe și până în miercuria Săptămânii Mari se rostește rugăciunea Sfântului Efrem Sirul - „Doamne și Stăpânul vieții mele” - însoțită de metanii, ceea ce ne face să ne gândim la nevoița pe care o vom săvârși de-a lungul întregului post.

În această săptămână se face o pregătire trupească a creștinilor pentru postul care

De aceea, ceea ce vă recomand eu e să fiți statornici în relația cu duhovnicul, să nu-l schimbați decât dacă simțiți că este una dintre cele două situații: fie că duhovnicul devine foarte posesiv și atunci, dacă el nu vă dă binecuvântarea, ar trebui să stați de vorbă cu episcopul, să-l puteți schimba, fie că simt o delăsare sau știu eu, e prea ocupat, nu poate să-mi răspundă nevoilor duhovnicești și-atunci îi cer binecuvântarea să mă dezlege și mă va dezlega, să mă duc la un alt preot. ❖

Săptămâna albă

va veni. Îngrijindu-se de cele ale trupului, Biserica îi obișnuiește treptat pe credincioși cu practica postirii, permițându-le, totuși, să se întărească pentru cele 40 de zile în care se vor osteni, cu produse din lapte, ouă și pește. Albul acestor alimente simbolizează haina luminoasă a postului pe care urmează să-l începem.

Săptămâna albă ne mai amintește și de viețuirea primilor oameni în Rai, unde ei nu consumau carne. Consumul cărnii și al sângelui începe în neamul omenesc abia după momentul căderii în păcat. De aceea, aceste șapte zile sunt și un chip al înălțării, al întoarcerii noastre la starea cea dintâi și în Împărăția Cerurilor.

O altă particularitate a acestei perioade este și faptul că în zilele de miercuri și vineri nu se săvârșește Sfânta Liturghie, fiind zile aliturgice. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 27 FEBRUARIE - 6 MARTIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 27.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica Înfricoșătoarei Judecăți (a Lăsăturii sec de carne) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 2.03	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 4.03	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie; Acatist
Sâmbătă 5.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 6.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsăturii sec de brânză) Utrenia, Sfânta Liturghie